

С В И Н Е.

Свине то ю грозно животно, обича да се валя въ кальта и да се заравя въ купишата; много ю лѣниво, влѣкаво, и неразбрано. Нѣ пакъ людете съ присрѣдце въдѣтъ и хранетъ свинета. Свинетата хранетъ съ зеленчукъ, съ барабой, съ жъльдъ и съ корене, съ юдна рѣчъ, съ всекаква *растителна храна*; тии скоро растатъ тлѣстъятъ и ставатъ дебели. Всичка та *тлѣстина* на свинето се юде; а отъ юката му *четина* праветъ четки. Що зашто зеленети си въдѣтъ и гоютъ свинета.

Свине то има голѣма глава съ длѣго тѣло рило, което му иде много сгодно да рови земята съ него. То все гледа въ земята съ малки ти си сиви очи. Едни свинета иматъ малки уши, които стѣрчатъ нагорѣ, най-много *дивити*; а други иматъ уклепнали уши.

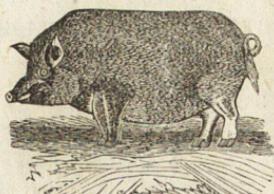
Горната челюсть на свинето, съ проточено то рило, ю по-длѣга отъ долната; уста има голѣми и въ устата 44 зѣба, отъ което се познава, че то юде всичко.

Тѣлото на свинето ю длѣго и дебело, грѣбнакъ та му ю издаденъ; прѣдни ти му ноги са по-кѣси и по-прави отъ задни ти, опашката му ю тѣнка и ю вири на витло. На всекакоя нога свинето има по четири копита; на прѣдни ти двѣ копита ходи, а двѣтѣ задни са малко по-високо, та не допиратъ до земята. Що зашто наричатъ свинето *многокопитно* животно. Кожата на свинето ю много дебела и ю обрасната съ рѣдка четина, което на грѣбнакъ тѣ ю по-длѣга и по-юка.

По наши ти планини, най-много въ доспатска та, има много диви свинета. Тии са много силни и люти, та мѣчно се трепатъ. Кожата на дивити свинета ю много дебела, та мѣчно може да ю прокара куршумъ. Диво свине, кога се не удари добре, а се нараши само, страшно грухти и налита на ловецъ тѣ.

С Л О Н Ъ.

Отъ отредѣтъ на *многокопитни ти* животни по наши ти мѣста се вѣди само свинето! нѣ въ горешти ти мѣста има

Свине $\frac{1}{30}$ юестес. вел.